

Vorige week hebben we meer dan honderd insprekers gehoord die zich grote zorgen maken over de plaatsing van windturbines in de buurt van woonwijken als gevolg van de regionale energie strategie. De concept omgevingsverordening NH2022, die nu alleen als bespreekstuk voorligt, gaat door de argumenten van de insprekers en de bespreking van vandaag niet veranderen. Het concept dat de inspraak in gaat is al definitief door GS vastgesteld.

Ik was van plan, een beetje zuur, te beginnen met de titel van mijn betoog: de 116^e inspreker. Want voorzitter, het verschil tussen de insprekers en mijzelf is dat ik meer tijd krijg, de gedeputeerden hopelijk mijn vragen gaan beantwoorden, maar we krijgen het als PS vandaag niet voor elkaar dit voorstel nu te wijzigen. Maar voorzitter, we moeten het er maar mee doen, ik kijk vooruit. Mijn fractiegenoten en ik zullen tot we het concept definitief gaan vaststellen steeds laten weten hoe ons afwegingskader eruit ziet. En mensen oproepen vooral hun zienswijze te geven. De regels in de concept omgevingsverordening NH2022 die zijn ingesteld ivm de RES zijn zoals nu voorgesteld niet evenwichtig. Wat hebben de inwoners eraan als u de provinciale kaders totaal loslaat, terwijl zij daar juist behoefte aan hebben?

Tot nu toe hebben we het hier in de provincie vooral met elkaar gehad over het proces van de RES, de inzet van de provincie in dat proces – ook dat was een moeizame discussie tussen GS en PS -, er zijn bij ons nog geen concrete zoekgebieden langs geweest. Vooruitlopend aan de RES zijn er een aantal al concrete initiatieven langs geweest, sommigen met veel protest, en daarmee begonnen wij ons als CDA wel steeds meer achter onze oren te krabben. Wat zullen we inbrengen als de discussie gevoerd gaat worden welke provinciale regels we hier tegenover zetten? Veel mensen beginnen hun protest met: ik ben niet tegen de transitie naar duurzame energie, maar: deze plek is gewoon echt niet goed. Het vereist dus echt samenwerken met inwoners en overtuigingskracht op de inhoud om initiatieven wel op een goede gedragen manier mogelijk te maken.

Als CDA hebben wij daarom een afwegingskader gemaakt waarin staat hoe de afweging kan plaatsvinden over het al dan niet goed keuren van een initiatief, ook als er eerst veel protesten zijn. Onderzoeken moeten laten zien wat de effecten zijn voor dat specifieke plan en er moet een laagdrempelige kan zijn om mee te participeren. Maak objectief of het een goed plan is of niet. Voorkom in ieder geval dat mensen het gevoel hebben erin gerommeld te worden en hun zorgen niet serieus genomen worden, zoals nu dreigt te gebeuren.

Het initiatiefvoorstel om deze punten te verwerken in de definitieve omgevingsverordening, wordt op 30 augustus in deze commissie behandeld.

Het opheffen van alle bovenwettelijke regels vanuit de provincie voor grote windturbines lijkt het CDA onverstandig. Juist als provincie heb je hier in een taak, bijvoorbeeld om te voorkomen dat gemeenten windturbines vlakbij de gemeentegrens neerzetten en zo de overlast bij de buurgemeente neerleggen. Dat dit geen hypothetisch voorbeeld is, wijzen de vele reacties uit Zaanstad, Weesp en Diemen op Amsterdamse plannen uit. Ook de kwaliteit van participatietrajecten en een verzekering dat er goede informatie is over de effecten op leefbaarheid en ecologie zijn van groot belang om afgewogen politieke keuzes te maken over de plaatsing van windturbines. In plaats van het opheffen van de 600 meter grens naar gevoelige bestemmingen, zouden wij als CDA juist graag zien dat deze behouden blijft, met de bevoegdheid van GS om hiervan af te wijken als blijkt dat er een overtuigend en goed onderbouwd plan is vanuit één of meerdere gemeentes, waar uit onderzoek blijkt dat bijvoorbeeld het kleine aantal woningen dat op minder dan 1000 meter staat, geen overlast van slagschaduw of geluid zal hebben. Daarmee behoud je je provinciale verantwoordelijkheid, maar heb je ook de mogelijkheid om op locaties waar windturbines wel passend zouden zijn, hier ontheffing voor te verlenen. Dit lijkt ons als CDA een veel beter

verdedigbare lijn, waarmee ook duidelijk richting bewoners aangegeven wordt dat de provincie haar verantwoordelijkheid neemt en zorg wil dragen voor een leefbare woonomgeving.

Voorzitter, ik heb nu drie concrete vragen aan de gedeputeerde:

1. Hoe ziet de gedeputeerde de rol van de provincie in het voorkomen van het “over de schutting kieperen” van overlast door windturbines door deze vlakbij de gemeentegrens neer te zetten? Dit is toch bij uitstek iets waar de provincie een verantwoordelijkheid in heeft? Gaat GS zelf met een regel komen om hierin alsnog haar logische rol te pakken, een regel die u bij woningbouw juist zo sterk hanteert, aangezien we nu al kunnen voorspellen dat veel inspraakreacties hier over gaan?
2. Wat zou er op tegen zijn om de bovenwettelijke grens voor 600 meter tussen windturbines en gevoelige bestemmingen te handhaven en gedeputeerde staten in de verordening de bevoegdheid te geven ontheffing te verlenen wanneer plannen na uitgebreid onderzoek, meer dan er nu gebeurt, aan een aantal duidelijke, vooraf vastgelegd, kwaliteitscriteria voldoen? Zou je daarmee ook niet een veel betere en zorgvuldigere procedure opzetten dan nu voorgesteld wordt? Hoeveel procent van de inspraakreactie moet zich tegen het loslaten van deze regel keren, wil u hier nog wat aan gaan veranderen.
3. In hoeverre is het coalitieakkoord leidend voor u in deze discussie. Verleden week verwees gedeputeerde Loggen naar dit akkoord op mijn vraag, namens het grootste deel van de oppositie, wat wij hier nu eigenlijk aan het doen waren. Legt de coalitie de zinnen **Samen met partners werken we aan Regionale Energiestrategieën. De resultaten daarvan verankeren we in ons ruimtelijk beleid.** definitief zo uit dat er geen provinciale ruimtelijke regels rondom windmolens en zonne-energie meer mogen of hoeven zijn? Terwijl de RES over zoekgebieden gaan en niet over welke regels er in die zoekgebieden voor concrete initiatieven gelden. Voorzitter, kan de gedeputeerde aangeven of er nog ruimte is om daadwerkelijk iets te doen met argumenten en de ongetwijfeld vele zienswijzen en of het college deze discussie aankomend najaar echt met Provinciale Staten wil gaan voeren, op basis van wat we dan weten?